

Ståndindikator! Bra eller dåligt.

Efter att jag fått ett antal e-mail om förfrågan om ståndindikatorer och några trådar på forumet. Bestämde jag mig för en test av canibeeper under hösten. Dom finns i många olika modeller, men i huvudsak så ger den ifrån sig ett ljud när hunden står still. Efter många års jakt med mina vorsthrar så har jag aldrig använt en ståndindikator så det skulle bli intressant att få prova.

Sakta och gjort nu ska det testas för att se om det är något bra hjälpmedel för oss jägare. Vi börjar med att packa upp den gul canibeeper ur sin förpackning. Kollar igenom instruktionerna och konstaterar att det var enkelt och utan problem får vi i gång den tuktande canibeeper. Man startar ståndindikatorn genom att sätta en magnetnyckel mot indikatorn.

Man kan ställa in åtta olika signaler. Olika tut när hunden står stilla och även signal under tiden hunden söker. Det enda negativa vid inställningarna är när man ska ställa in den signalen man vill ha. Den avger en signal vid val ett osv. till val åtta. Men det går väldigt snabbt och kan vara svårt att hänga med, men med tiden så vänjer man sig.

Nu har vi ställt in allt och nu är det dags att pröva den i praktisk jakt. Vi har testade den i skogen och på fält. Fia, en storgående pointer hade äran att gå ut först och då hade vi ställt in med bip under gång. Det var onekligen ett lyft att man kunde höra vad Fia svepte runt i skogen tack vare en signal var tionde sekund. Min gamla trotjänare som är en mästare på att försvinna och göra sig osynlig när hon har fågel på gång. Kund lätt hittas i dom mest täta grandungarna, tack vare att signalen ledde oss till platsen.

Om man tänker köpa en canibeeper så kan jag rekommendera att köpa till den väst från björkis som finns som tillbehör. Signalen är väldigt hög för hunden när den hänger runt halsen. Med björkistäcket så hamnar den på ryggen och ljudet ”går ut bakåt” Titta på bilden med Asti längre ner på sidan!

Jag fick några goda råd av en person med mångårig användning av canibeeper som jag givetvis inte följde och som fick sina följdverkningar. Återkommer med det vid rubriken ”tips vid användning”.

Vi tog några dagar jakt på Gotland för att testa och se hur det fungerar på denna typ av jakt också. Kaipängets Sarri fick den äran att vara testhund. Hon gjorde allt för att den skulle testas maximalt . In i risdungar efter fasaner så riset rök. Efter ett tag så hängde canibeeper på trekvart på ryggen men sattes dit snabbt tack vare kardborrbanden.

Efter ett ahheckors jakt med canibeeper så kan vi konstatera att den fungerar alldeles utmärkt under alla förhållanden, blött som torrt, ris som ros. (Gotland rosornas ö). Det är onekligen ett bra hjälpmedel när man jagar i tät terräng. Den avger ett högt ljud så det är inga problem att lokalisera var hunden befinner sig i såväl stånd som under sök. Ser bara en nackdel, det är att man inte är lika observant och har inte lika bra koll på vad hunden befinner sig utan man blir lite

Tips vid användning

Nu till dom goda råd som inte jag följde, men man ska tänka på när man börjar använd sin cani-beep.

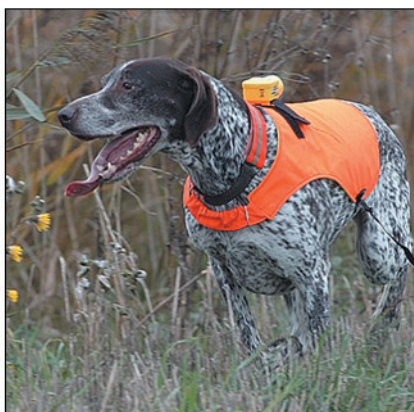
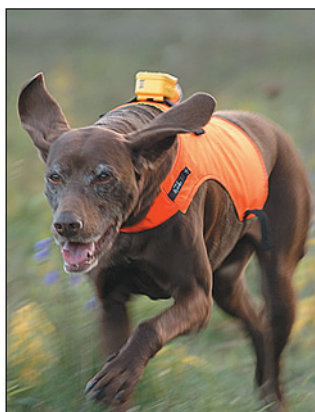
1. Börja vänj hunden med bipljudet och se till att det får en stegrande ljudhöjning genom att man lägger in en bit liggunderlag eller liknande i högtalaren. Se bilden. Har man en vek hund så kan den bli illa berörd av det kraftiga ljudet.

2. Använd täcket och sy fast kardborreändarna så att dom inte lossnar när du jagar i tät terräng.

mvh fagelhunden.nu

Test teamet!

Sjch Lp1 Korpfjellets agk Asti Sjch Kajpängets Sarri

2007© Thomas Tängerfors